

GENI PINO

Geni Pino (* 14-5-1915; †19-7-1996)

Geni is lid geworden in maart 1927 en woonde in de Adm. v. Gendtstraat 53 bis in Utrecht.

Hij speelde in het 1^e elftal van 1931 tot 1948 als linksbuiten; hij is zelfs een keer als keeper opgetreden omdat keeper Wilbrink geblesseerd raakte .

De gebroeders Pino waren met zijn vieren, Geni, Frans, Aat en Marinus speelden aanvankelijk allevier bij UVV. Echter Aat en Marinus vonden later hun nieuwe liefde bij Hercules.

Geni speelde in alle mogelijke vertegenwoordigde elftallen zoals het Westelijk elftal, Provinciale Utrechtse KNVB elftal, De Zwaluwen, de Landmacht, het Ned. B-elftal.

Hij was ook nog uitgenodigd voor de training van het grote Nederlandse Elftal voor de wedstrijden Nederland tegen Denemarken in Amsterdam en Ierland tegen Nederland in Dublin. Door een knieblessure in die periode is het er nooit van gekomen ondanks zijn uitstekende prestaties.

Midden in de oorlogsjaren studeerde Geni voor tandarts en vestigde zich 2 juli 1946 met een praktijk in IJsselstein.

Wat misschien niemand heeft meegekregen, is dat Geni een verdienstelijk 800 meter loper was met een tijd van 2 min. 14,1 sec.

Hij beoefende ook de cricket sport; reeds op 13 jarige leeftijd werd hij opgesteld in het eerste team. Hij bracht het zelfs tot het Utrechts cricket team.

Voor mij is het onduidelijk, wat Geni met de Bonte avond van de Vrouwen Electriciteits Vereniging en de Bato meisjes op had. Beide feiten komen voor in zijn plakboeken.

Als negentienjarige leerling van de Utrechtse HBS zei hij in een interview voor de plaatselijke krant, dat zijn ideaal was een militaire loopbaan of een opleiding in de politiedienst. Uiteindelijk niets van dat alles. Zoals gemeld, werd hij tandarts.

Kampioen in 1933-1934 (3^e klasse)

Geni was een belangrijke speler in het kampioenselftal in het seizoen 1933-1934.

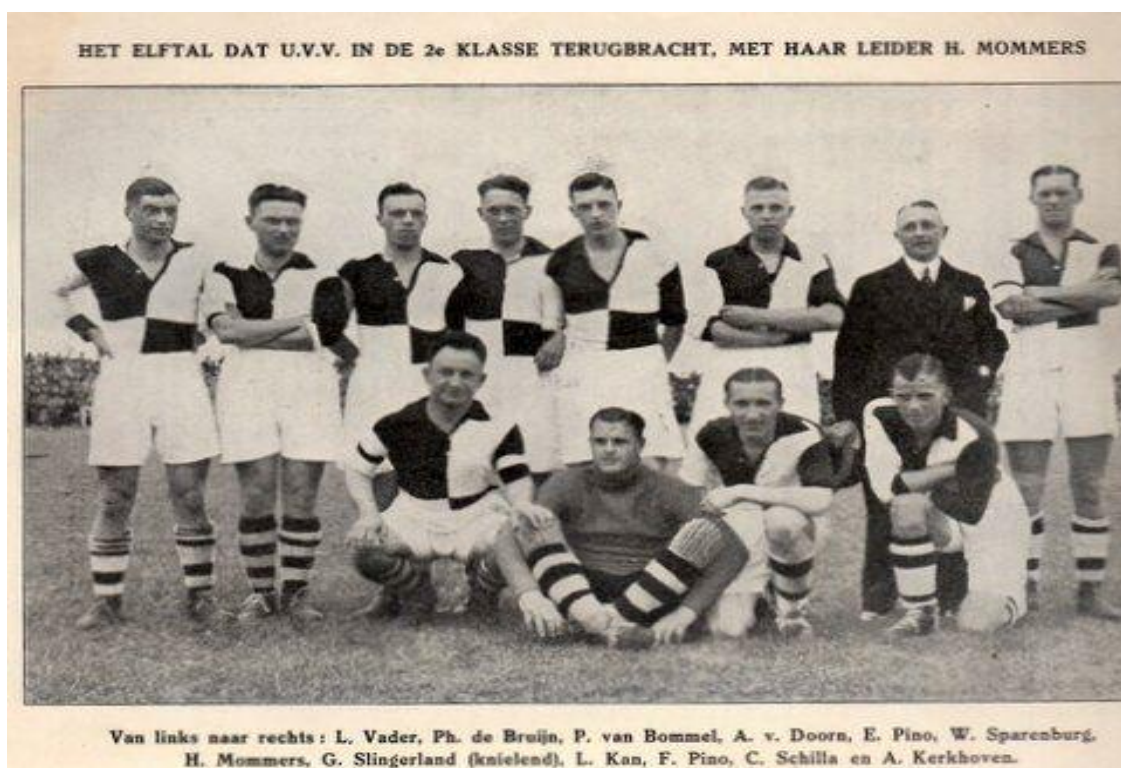
De promotieserie met de wedstrijden tegen VVA en Vriendenschaar is wel de mooiste geweest met de beroemde kopbal van Geni in de beslissingswedstrijd tegen Vriendenschaar.

UVV promoveerde naar de 2^e klasse.

De promotieserie bestond uit: UVV-Vriendenschaar 1-3, VVA-UVV 1-8, UVV-VVA 5-2 en Vriendenschaar – UVV 0-1.

Beslissingswedstrijd UVV-Vriendenschaar eindigde na verlenging in 2-1.

Hieronder het kampioenselftal.

Persoonlijke noot van de schrijver

Voor de schrijver van dit artikel is het vermeldenswaard, dat bij deze wedstrijd mijn vader, UVV's trouwste supporter, aanwezig was.

Links Mijn vader, Ad v. Santen, rechts Jaap Westbroek.

Kampioen in 1947-1948

In het seizoen 1947-1948 werd UVV kampioen in de 2^e klasse.

Hieronder het elftal

Staande vlnr: E.R. Ruisch (trainer), E.C.J. Pino, D.C. Baars, J. Gijsbertse, J.P.H. v. Elswijk, G.R. v.d. Wurff, G. Haars, H. Hoff(grensrechter)

Zittend vlnr: H.P. Braams, A. Freijee, Th. V. v.d. Lek, Th.J.J. Tanamal, A. Rampen

Afscheid

In 1948 nam Geni Pino afscheid als speler.

Bij zijn afscheid plaatste hij zijn artikel, "**Overpeinzingen van Geni Pino**", in het UVV-nieuws met als eerste woorden;

"Afgedaan, veteraan, toeschouwer.....exit."

Verder een woord van dank voor zijn medespelers, trainer Eef Ruisch, het jonge bestuur, de heer Koedam voor zijn sympathiek regels in het UVV-nieuws en de supportersvereniging.

Zelf speelde hij fors, maar kreeg toch in zijn gehele voetballoopbaan nooit één waarschuwing. Zelfs de beste scheidsrechter van de competitie, de heer Roosdorp, kreeg een pluim op zijn hoed.

Hij neemt afscheid met de wens: "TERUG NAAR DE EERSTE KLAS."

Onze bekende **clubdichter J.F. Hiele**, heeft bij die gelegenheid een gedicht gewijd aan Leraar Arie Rampen en tandarts Geni Pino.

Hieronder het gedeelte over onze Geni:

Geni is geslaagd voor tandarts,

het lijkt eenvoudig, zoo 't er staat.

Maar iets naderbij bekeken, een opmerkelijk resultaat.

Midden in oorlogsjaren,

een nieuw beroep ingestudeerd,

dat is in het UVV nieuws,

toch wel een vermelding "weerd."

Daarom, onze trouwe sportvriend,

onzerzijds een compliment:

Wij, Rood-Witters zijn er trotsch op,

dat je UVV-er bent.

IJsselstein, je nieuwe woonplaats, ligt een steenworp van de stad.

Geen bezwaar voor allemaal dus !!!

Geni....Vriend....Proficiat!!!

Cricket

Geni Pino speelde tussen 1960 en 1980 ruim 200 cricket wedstrijden en was een echter all-rounder; hij scoorde 3065 runs met als hoogste score 77*, bowlde bijna 600 overs en nam 107 wickets voor 1958 runs; als fielder hield hij 82 vangen vast.

Pino was een lid, dat ik niet snel kan vergeten. Aldus Duco Ohm, 16-12-2011.

Geni, als jonkie, zittend rechts.

Voetbal en cricket

De belangen bij het voetbal en cricket waren nog wel eens een punt van discussie. In een bepaald jaar kon UVV cricket tegen VVV 2 kampioen worden, echter men was wel afhankelijk van de in de cricket-ploeg spelende voetballers Frans en Geni Pino. Als zij beschikbaar waren voor deze belangrijke ontmoeting was er een zeer goede kans de zege naar Utrecht te brengen, hetgeen ook geschiedde.

Afrika

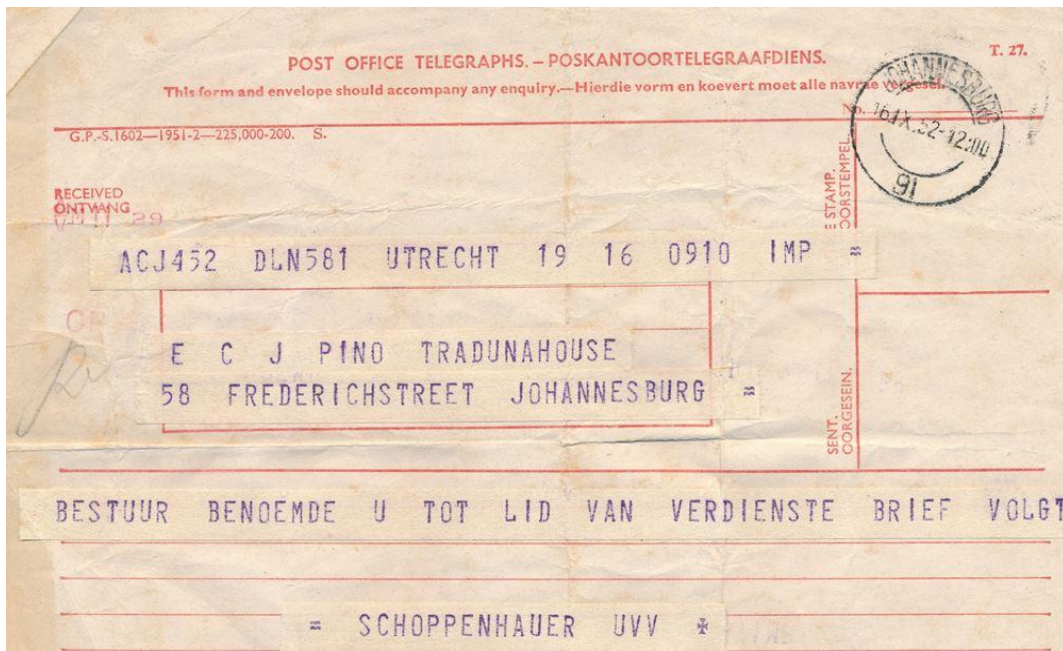
Geni vertrok in 1951 naar Zuid Afrika; hij verbleef er 2 jaar. In 1953 verhuisde hij naar de Congo in waar in 1960 een oorlog woedde. In 1961 keerde hij terug naar Nederland.

In Zuid-Afrika, Geni staat rechts.

Lid van Verdienste

In 1952, bij het 50-jarig bestaan van U.V.V, werd Geni benoemd tot Lid van Verdienste. Het feit werd hem meegedeeld via het onderstaande telegram.

80-jaar

Ter gelegenheid van zijn 80e verjaardag in 1995 gaf Geni op 13 mei een apératief en diner voor genodigden in Hotel Heidepark te Bilthoven, tenue "Black tie." Eventuele giften konden gedeponereerd worden in de aanwezige koperen vaas voor de dierenambulance uit Hilversum.

Een jaar later is hij overleden.

De echtgenote van Gene, Gerry (Pop), was overleden in 1974.

Overlijden

Onderstaand de afscheidsspeech van een dochter van zijn vriendin Eti Pala, bij zijn overlijden.

"Wij zijn reizigers op de oneindige rivier van het leven."

"Geni heeft een boeiend en vol leven geleid. Een aantal punten: sport, reizen, de Lions, een jenevertje op zijn tijd en altijd humor. Hij heeft veel van zijn leven gemaakt en is vrijwel tot het laatste actief geweest. "I did it my way", was op Geni in het bijzonder van toepassing. Een man met karakter die niet altijd gemakkelijk was voor zichzelf en soms ook niet voor zijn omgeving. Hij wist wat hij wilde en stond daarvoor.

Geni heb ik leren kennen toen hij nog getrouwd was met Pop. Zij heeft hem, veel te jong, verlaten. Het was een gelukkig huwelijk en hij is haar nooit vergeten. Na haar overlijden was hij de levensgezel van mijn moeder, een vriendin die hij langer kende. Ze hadden eigenlijk een LAT-relatie avant la lettre. Samen reisden ze veel, traden op, hij goochelend en zij zingend, ze gingen uit en uit eten, deelden elkaars leven en hadden vooral veel plezier met elkaar.

Als ik aan Geni denk, denk ik aan een clown in de piste van het wereld circus. Reizend, zich overal ter wereld thuis voelend met veel gevarieerd publiek. Zelf had hij geen kinderen maar kleine kinderen vonden hem leuk, vooral als hij spelden uit hun hoofd of kaarten uit de mouw van zijn jas toverde. Volwassenen waren graag in zijn omgeving vanwege zijn enorm gevoel voor humor en zijn optimistische levensinstelling.

De wereld om hem heen veranderde. Vrienden vielen weg, bekende plekjes veranderden, de mentaliteit van de mensen was niet meer zoals vroeger. Zelf zei hij vaak dat de wereld steeds minder de zijne was en dat hij er zich steeds minder in thuis voelde.

Het is jammer dat hij niet heeft kunnen genieten van zijn flat in Bilthoven. Hij voelde er zich nog lang niet thuis na jaren in Utrecht gewoond te hebben. Het gewenningsproces is echter abrupt onderbroken door zijn ziekbed en overlijden.”

Actiefoto

Geni 2^e van rechts met krakkemikkige kniekousen tijdens UVV-RFC op 25-4-1948.

Maart 2016, Peter van Santen.